Влада - Радам !

Голос України

Газета Верховної Ради України

№ 204 (704) ♦ Середа, 27 жовтня 1993 року ♦ Ціна 40 крб.

Роззброєння без гарантій — віз попереду коня. Чи не так?

Як уже повідомляла наша газета, державний секретар США У. Крістофер був прийнятий Президентом України Л. Кравчуком. Президент наголосив на незмінності проголошеного Верховною Радою України курсу нашої держави на досягнення у майбутньому без'ядерного статусу. Головне тепер — визначити і знайти конкретні шляхи і механізми реалізації такої мети.

Як зазначив Л. Кравчук, знищення ядерної зброї — це складна справа, яка потребує значних зусиль і коштів. Нині без матеріальної підтримки з боку міжнародного співтовариства, в тому числі і США, Україна неспроможна — як з економічної, так і з технічної точок зору — сама здійснити величезну роботу по ліквідації ядерного арсеналу. Крім того, в умовах, коли деякі країни офіційно висувають на рівні своїх парламентів територіальні претензії до України, ми, наголосив Президент, зажадаємо від ядерних держав надійних гарантій безпеки у формі юридично зобов'язуючого документа. Успіх знищення ядерної зброї в Україні залежить також від прийнятного для нас врегулювання питання компенсації за ядерні матеріали боєголовок, які буде демонтовано.

(Закінчення на 2-й стор.).

Абзац з листа

Ядерну зброю треба зберегти як засіб стримування руцьких, жириновських, бабуріних... Інакше може статися непередбачене, бо російські «брати» навряд чи дадуть Україні спокій. Таким кроком ніхто нікого не залякує. Просто з огляду, які люди і з якими думками рвуться у Росії до влади, мимоволі згадуєш наших пращурів з тяжким ярмом рабства на шиї.

М. КУШНІР,
підполковник запасу.

Київ.

Господар у себе не вкраде

Іван Плющ: перехід колективів на оренду, на оренду з викупом з наступним заснуванням акціонерних товариств — це, певно, найпридатніша для нас м'яка і ефективна форма зміни економічних відносин, здатна протистояти дикому накопиченню капіталу.

Коли понад сто років тому відомого історика і письменника Миколу Карамзіна попросили стисло охарактеризувати стан справ у Росії, він відповів досить коротко: «Крадуть».

Герой фільму «Стережись автомобіля», який вийшов на екрани понад двадцять років тому, Деточкін пояснив свої дивацькі вчинки так: «Я хотів допомогти вам, громадяни судді. Адже крадуть. Багато крадуть».

25 жовтня під час зустрічі з активом Спілки орендарів і підприємців Голова Верховної Ради Іван Плющ сказав: «Такого розбазарювання держави, як у нас, ще світ і людство не бачили».

(Закінчення на 2-й стор.).

Передплата-94

Шановні читачі газети!

Триває передплата на «Голос України».

Серед аргументів на користь газети: стабільність виходу (п'ять разів на тиждень); першодруки законів, що їх приймає парламент, нормативних актів Президента, Кабінету міністрів; об'єктивність — на сторінках «Голосу України» мають змогу висловити власну точку зору найнепримиренніші політичні суперники, народні депутати будь-якого рангу, фахівці, прості читачі; публікуються найсвіжіші новини з усіх куточків Української держави, з міжнародного життя; офіційна та ділова інформація.

Діловий світ держави вважає за найпрестижніше опублікувати свою рекламу саме в «Голосі України». Дієвість реклами вже підтвердило життя.

Передплатна ціна — 10 тисяч карбованців на місяць, 30 тисяч карбованців — на три, 60 тисяч карбованців — на півроку.

Індекс україномовного видання «Голосу України» — 60955. Індекс російськомовного «Голосу України» — 60997.

Передплата на «Голос України» приймається без будь-яких обмежень.

Продиктовано в номер

Касатонова — у Президенти Республіки Крим?

Блок лівих та патріотичних російських організацій Севастополя звернувся до першого заступника Головкома ВМФ РФ адмірала Ігоря Касатонова з проханням дати згоду балотуватися кандидатом у Президенти Республіки Крим. Як заявив нашому кореспондентові голова Республіканської партії Криму Юрій Мєшков, його партія, а також «Русская партия Крыма» та цілий ряд інших всекримських організацій «із задоволенням підтримають кандидатуру Касатонова».

Офіційно висування кандидатів у Президенти Республіки Крим розпочнеться не раніше 16 листопада.

Очевидне — неймовірне

На черговому засіданні Кабінету міністрів, яке відбулося під головуванням Президента України Леоніда Кравчука, розглянуто шість різнопланових питань.

Зокрема інформацію щодо виконання Указу Президента України від 15 червня цього року «Про корпоратизацію підприємств», проекти: Концепції розвитку паливно-енергетичного комплексу, Державної програми заохочення іноземних інвестицій в Україні, Державної національної програми «Освіта» та інші.

Неймовірно, але факт — заборгованість України за енергоносії Росії не те, що не зросла, а навіть зменшилася і становить нині 730 мільярдів рублів. Отже, хоч краплина оптимізму в морі песимізму все-таки є.

Розуміння є. Але відповідь неконкретна

Під час останньої прес-конференції в Білому домі Президента США запитали, чи вважає він виправданою позицію України, яка, посилаючись на нестабільність у Росії, поки що не знищила міжконтинентальні ракети та не приєдналася до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї.

У відповідь Б. Клінтон зазначив, що розуміє таку позицію, але не вважає її виправданою. «Нам з Росією вдається добиватися прогресу щодо реалізації цих угод, — зазначив він. — Тому нема ніяких свідчень, що найпохмуріший, на думку України, розвиток подій призведе до небажання Росії співпрацювати в ядерній галузі».

Знову заговорила зброя

Як повідомив голова держкомітету оборони Нагірного Карабаху Р. Кочарян, саме активізація бойових дій азербайджанцями на півдні автономної області спричинила контрнаступ сил карабаської самооборони. А Баку відповідальність за порушення угоди про припинення вогню в цьому регіоні покладає виключно на вірмен.

Тим часом у заяві МЗС Росії з цього приводу зазначено: незважаючи на наполегливі заклики російських посередників, обидві сторони так і не вивели ряд збройних формувань з лінії протистояння. Внаслідок розпочався наступ вірмен Карабаху, які вийшли до іранського кордону. Росія закликала карабаські збройні сили негайно припинити наступ і повернутися на вихідні рубежі.

І.Франкові — випускнику Віденського університету

Минуло 100 років відтоді, як 37-річний Іван Франко одержав диплом доктора факультету германістики Віденського університету. З цієї нагоди в тамтешньому університеті 29 жовтня буде встановлено меморіальну дошку. Вона увічнюватиме пам'ять про геніального українського поета, який і чужого навчався, і свого не цурався.

Пам'ятний знак виготовлений на кошти України. А в організації цієї акції активну допомогу подавав віце-канцлер Австрії Ерхард Бусек. Він, очевидно, і буде присутній на відкритті разом з іншими представниками урядових, наукових та дипломатичних кіл. Міністр культури України Іван Дзюба вчора відбув у Відень.

Офіційно

ЗУСТРІЧ З ФАХІВЦЯМИ МВФ

26 жовтня Голова Верховної Ради України І. С. Плющ прийняв групу фахівців Міжнародного валютного фонду на чолі з заступником директора другого Європейського департаменту МВФ Едуардом Брау.

Під час розмови порушувалися деякі питання, що стосуються здійснення економічних реформ в Україні, розбудови національної кредитно-фінансової системи, використання іноземних інвестицій на взаємовигідних умовах.

ВРУЧЕНО ВІРЧІ ГРАМОТИ

Учора в Маріїнському палаці голова представництва Комісії Європейських Співтовариств в Україні у ранзі посла Луїс Морено Абаті вручив вірчі грамоти Президентові нашої держави Леоніду Кравчуку. Після офіційної церемонії відбулася бесіда, під час якої сторони обговорили перспективи розвитку відносин між Україною і цією впливовою західноєвропейською структурою.

ПОЛОВИНА ЗА ДВІ ТРЕТИНИ, ЯКОЇ НЕМА...

Сесія Івано-Франківської обласної Ради народних депутатів розглянула питання про ставлення до представника Президента в області Василя Павлика. Попередньо було зібрано трохи більше двох третин підписів депутатів під листом до Президента України з вимогою про відставку В. Павлика. Однак згодом частина депутатів анулювала свої підписи.

На сесію облради зібралися 97 народних обранців із 139. 70 проголосували «за вимогу більшості — двох третин депутатів облради про звільнення представника Президента». Нагадаємо, що під листом до Президента вже нема двох третин підписів. Отже, конфлікт — загострюється, обладміністрацію продовжують пікетувати.

У партіях і рухах

КДПУ—ЗА ВІЛЬНУ ВАЛЮТУ

На думку Конституційно-демократичної партії України (КДПУ), продаж на валютній біржі 50 відсотків валюти за фіксованим курсом «призвів до руйнації експорту, що робить сумнівним досягнення торговельного паритету з Росією, а отже, й подолання гіперінфляції, напряму зв'язаної із заборгованістю за паливні та інші ресурси». Крім того, на думку КДПУ, «конфіскація» половини валюти спричиняє заміну торгівлі бартером, тому партія в своїй заяві виступила за лібералізацію валютного ринку і закликала всі політсили України підтримати її.

Господар у себе не вкраде

(Початок на 1-й стор.).

Давня і проста істина: хазяїн у себе ніколи не вкраде і своє господарство постійно зміцнюватиме, збагачуватиме. Саме в цьому і полягає суть приватизації. На відміну від аукціонів та інших засобів: «Хто більше дасть?»; оренда — найсправедливіший і наймиріший шлях переходу до приватизації, а отже і до ринкової економіки. Нечесним, але з тугим гаманцем ділкам тут майже не залишається шпарини, адже будь-яке виробництво стає власністю трудового колективу.

Спілка орендарів і підприємців України має нині 417 колективних членів, за якими стоять 5 мільйонів чоловік. Це означає, що за нинішніх скрутних і непевних економічних умов зберігається десятки тисяч робочих місць, виготовляється продукція, населенню надаються різноманітні послуги. Чимало орендних підприємств займається благодійством. Радіти б, так ні. Оренді чиниться затятий опір. Як з боку уряду, так і на місцях. Тож і зрозуміло, чому Спілка вимагає невідкладно прийняти Закон України «Про скасування актів Кабінету міністрів щодо орендних відносин», підготовлений ще в квітні цього року.

— Виходить указ, який дає дихнути орендарю, а за ним Кабінет міністрів «видає» декрет, який відразу ж хапає за горло, — сказав директор орендного автопарку з Кривого Рогу на Дніпропетровщині Олег Цибенко. — Потрібні стабільні закони, щоб знати, на що розраховувати завтра. Люди спершу повірили в оренду, а тепер питають мене: «Навіщо нам ці кайдани?». Ті, хто не виконує план, можуть днями страйкувати, сидять на державній дотації, одержують чималі гроші. Я ж не можу підвищити зарплату своїм людям, хоча працюємо щодня — розвозимо по магазинах хліб, молоко, борошно, інші продукти.

Іще одне. Подивіться на людей, зайнятих у комерційних структурах. Вони дихають вільно, роблять, що хочуть, і кладуть до кишені стільки, скільки можуть. Ми, ж, орендарі, не беручи в держави ні копійки, обкладені непомірними податками, місцева влада не лише не допомагає нам, але й вважає за своїх ворогів.

— Це не секрет, що комерсанту дістається все набагато легше, ніж нам, — продовжив директор орендного підприємства «Теплові мережі» із Сум Олександр Андронов. — Просто комерсант може дати хабара. Коли б я і захотів «позолотити ручку», то не зміг би — у мене кожний карбованець підзвітний.

Та бувають і більш сумні випадки. У торговельному закладі орендного підприємства «Пасаж» в Одесі спалахнула пожежа. «Я саме була у відрядженні, — розповіла директор ОП Ядвіга Круглова. — Коли повернулася, то почула від місцевих керівників, що то був звичайнісінький випадок — загорілася макулатура. Та навіть не треба бути пожежником, щоб пересвідчитися: хтось навмисне підпалив магазин».

Чому таке протистояння? Та тому, що оренда — це, повторюю, шлях до справедливої приватизації, проміжний стан власності, який виключає горезвісну «прихватизацію», збагачення невеликої, але грошовитої купки ділків і зубожіння тисяч людей. Тож і не дивно, що з боку тих, хто хоче нагріти на цьому руки, і тих, хто ще тримається за командно-адміністративні важелі управління, образ орендаря малюється в суспільстві лише чорними фарбами.

Як сказав один із промовців, «оренда — ідеологія приватизації». І воно саме так. Але ідеологію треба відстоювати, що й вирішили орендарі, готуючись до зустрічі з Головою Верховної Ради. Гадаємо, що коли 5 мільйонам зрозуміло, який шлях правильний, а який хибний, то й інші розберуться в цьому.

Олександр ВИНОКУРОВ.

Роззброєння без гарантій — віз попереду коня. Чи не так?

(Початок на 1 стор.).

Спільна прес-конференція держсекретаря США У. Крістофера і міністра закордонних справ України А. Зленка розпочалася з питань економічного характеру. Щодо американської допомоги Україні, то її перспективи держсекретар змальовав так: ми (США) бачимо тут три основні напрями. Насамперед передбачається у наступному році довести обсяг американської допомоги Україні до 330 мільйонів доларів, що значно більше, ніж у році поточному. США готові значно збільшити допомогу, як тільки Україна почне здійснювати основні кроки у її реформ. Сполучені Штати також готові до розширення рамок у галузі торгівлі і капіталовкладень, залучаючи до цього й приватний бізнес. Ми сподіваємось, сказав держсекретар, знизити тарифи на експортні українські товари, які продаватимуться у США, допомогти Україні приєднатися до Генеральної угоди про тарифи і торгівлю (ГАТТ). І, по-третє, США нададуть українській стороні сприяння шляхом залучення до співробітництва з нею міжнародних фінансових установ. В результаті Україна зможе одержати кілька мільярдів доларів.

Держсекретар звернув увагу засобів масової інформації на підписану ним і А. Зленком Угоду між урядами України і США про підвищення експлуатаційної безпеки, зниження ступеня ризику експлуатації і зміцнення систем регулювання цивільних атомних об'єктів в Україні.

Згодом — як і слід було чекати — прес-конференція перейшла на рейки обговорення основного питання (заради якого У. Крістофер і приїздив до Києва): перспектив знищення ядерної зброї в Україні. Держсекретар підкреслив, що усі, з ким він мав переговори в Україні, заявляли йому про прагнення нашої держави до без'ядерного статусу, і відзначив дану йому обіцянку, що питання, пов'язані з цією зброєю, обговорюватимуться у нашому парламенті вже у листопаді поточного року. Він висловив надію, що ще до від'їзду з Києва підпише так звану «рамочну угоду», яка регулює конкретні кроки з демонтажу боєголовок. (Як стало відомо редакції, таку угоду підписано).

Проте, наголошуючи на зобов'язаннях України, У. Крістофер, попри усі запитання журналістів, практично обійшов мовчанкою проблему гарантій з боку США, які покликані конкретно зміцнити безпеку України. Натомість він відіслав присутніх до нової ініціативи Президента США Б. Клінтона «співробітництво для миру», яка передбачає більш тісні зв'язки НАТО з державами Східної і Центральної Європи. Разом з тим, на думку держсекретаря, система колективної безпеки могла б передбачати участь у ній кожної держави — члена Північноатлантичної Ради співробітництва. При цьому знову-таки нічого не згадувалося про те, що подібна система не гарантує її учасникам основного принципу НАТО: конкретних гарантій безпеки, зокрема, недоторканості кордонів.

Що ж до конкретики цієї допомоги — стосовно безпосередньо роззброєння, — то держсекретар США обмежився заявою про відому готовність надати Україні 175 мільйонів доларів. Зі свого боку, А. Зленко підкреслив на прес-конференції, що для знищення ядерної зброї України потрібно 2,8 мільярда доларів, які сама вона відшукати неспроможна. Тому велику роль для вирішення проблеми грає ініціатива Президента України Л. Кравчука щодо створення Міжнародного фонду ядерного роззброєння.

Візит У. Крістофера в Україну завершився. Але в його результаті так і не одержано відповіді США на позицію України: чи будуть дані міжнародні гарантії безпеки нашої держави і чи надійде ефективна допомога для демонтажу ядерного озброєння. За цих умов сподіватися на неконкретні декларації Заходу, здійснюючи зі свого боку кроки, які можуть стати непоправними для України, — це все одно, що ставити віз попереду коня. Чогось конструктивного з цього вряд чи варто чекат

Володимир САВЦОВ.

ДО ЧЕРГОВИХ ПЛЕНАРНИХ ЗАСІДАНЬ

Перший заступник Голови Верховної Ради України В. В. Дурдинець провів нараду за підсумками пленарного тижня й щодо підготовки до пленарних засідань Верховної Ради України в листопаді.

На нараді головна увага була звернута на необхідність підвищення виконавської дисципліни в усіх службах Секретаріату — юридично-наукового, організаційного та документального забезпечення, а також секретаріатах постійних комісій. Незважаючи на те, що на попередньому пленарному тижні головні питання були розглянуті — завершено формування уряду, у комплексі проаналізовано стан та гарантії національної безпеки України та інше, все ж постають нові невідкладні справи. Тому надзвичайно важливо чітко визначитись у тому, які законопроекти і документи пропонують терміново винести на розгляд сесії Президент, Кабінет міністрів, що ініціюють постійні комісії Верховної Ради. Проаналізувати, що є на друге читання.

Стоїть вимога щонайперше підготувати до розгляду доопрацьований проект програми діяльності уряду на листопад-грудень 1993 року і на 1994 рік, проектів законів про вибори народних депутатів України, Державного бюджету України на 1994 рік та плану економічного і соціального розвитку України на 1994 рік, про державну службу, про статус ветеранів праці (друге читання), про боротьбу з корупцією, про енергозбереження, про Антимонопольний комітет. Окремим блоком сформувати і подати на розгляд сесії проекти законів про внесення змін до чинних законів.

Наголошувалося на необхідності термінового вирішення питань по формуванню Центрвиборчкому, своєчасного опрацювання законодавчих актів у постійних комісіях Верховної Ради, більш чіткого узгодження взаємодії між постійними комісіями і підрозділами Кабінету міністрів, посилення контролю за виконанням постанов і доручень Верховної Ради та оперативного інформування про це народних депутатів.

Визначено порядок і терміни підготовки документів, конкретних відповідальних за виконання певних завдань з тим, щоб чергові пленарні засідання Верховної Ради проходили чітко, продуктивно, з найбільшою користю.

Прес-центр Верховної Ради України.

У КОМІСІЯХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Вивчити ситуацію з матеріально-технічним забезпеченням всього комплексу осінніх польових робіт та проведенням розрахунків замовника з виробниками сільськогосподарської продукції— таке цільове завдання поставила перед собою **Комісія з питань відродження та соціального розвитку села.** Члени Комісії виїхали до Київської, Черкаської, Донецької, Вінницької, Кіровоградської та інших областей. Передбачено, що оперативну інформацію вони передадуть у четвер телефоном, а докладно проаналізують стан справ із завершенням сільськогосподарського року та перспективами на рік 1994 у понеділок, 1 листопада на розширеному засіданні комісії.

Комісія у питаннях діяльності Рад народних депутатів розвитку місцевого самоврядування розглядала сьогодні пропозиції щодо формування Центрвиборчкому. Кандидатури до списку внесені за поданням обласних Рад народних депутатів. Одночасно комісія працює і над проектом Закону про вибори народних депутатів України, який має бути розглянутий на листопадових пленарних засіданнях Верховної Ради.

Йде робота і в інших комісіях.

Комісія з питань здоров'я людини завершила підготовку і завтра — 27 жовтня — розпочне організовану за її ініціативою та за участю Інституту економіки АН України і Міністерства охорони здоров'я міжнародну наукову конференцію на тему «Демографічна ситуація в Україні». Передбачено розглянути демографічну політику в державі, медико-демографічні проблеми охорони здоров'я, екологічні та медико-генетичні аспекти здоров'я населення та проблеми профілактики захворювань, демографічні аспекти відтворення трудового потенціалу.

У рамках конференції 29 жовтня відбудеться засідання «круглого столу» з науково-практичних проблем розвитку та соціального захисту сім'ї, материнства і дитинства. Запрошуються фахівці, журналісти.

29 жовтня фахівців і журналістів запрошує також **Комісія Верховної Ради України з питань державного суверенітету, міжреспубліканських і міжнаціональних відносин,** яка разом з Міністерством України у справах національностей та міграції, Республіканським товариством «Знання» та Інститутом національних відносин і політології проводять «круглий стіл» на тему «Інтелектуальний і культурний потенціал національних груп України — наше спільне багатство».

Прес-центр Верховної Ради України.

Скільки коштує дим?

Завезли якось до продуктових магазинів райцентру Ставище, що в Київській області, консервовані кури. Ціна хоч і «кусалася», але товар розійшовся швидко, бо і м'ясо смачне, і зберігається довго. Спеціалісти вже й не пригадають нині, хто з них перший це обрахував, але з'ясувалося, що перероблені бройлери вдвоє дорожчі за реалізовані чотирма птахофабриками, що є в районі.

Ідею реалізували досить скоро. На одній з птахофабрик обладнали забійний цех із сучасним обладнанням. Туди вже завезено і високопродуктивні лінії, на яких консервуватимуть не лише птицю, а й свинину і яловичину. На початку наступного року консервоване м'ясо з'явиться не лише в магазинах району, а й у багатьох населених пунктах області.

У Ставищі вже давно зрозуміли — торгувати сировинними продуктами, звичайно, можна, але менш вигідно. Тому тут переробляють чи не все, з чого можна виготовити готові до споживання продукти.

Скажімо, сире розливне і пакетоване молоко реалізовують лише в кількості, необхідній для району, та 40 тонн його щоденно відправляють до Києва. Решту переробляють на місцевому маслозаводі (директор підприємства Сергій Іванович Чумак, чоловік розумний і підприємливий, швидко збагнув усі вигоди такого господарювання і ще кілька років тому закупив німецькі лінії для переробляння молочної продукції). Нині й він не з першого разу може сказати, які найменування виробів виходять з підприємства. Це — кілька видів сирів, у тім числі й твердих, масла, молока, кефіру. Реалізовують їх не тільки через споживчу кооперацію, а й через чотири власні торговельні точки. В останніх продукція на 25—30 відсотків дешевша, адже завод обходиться без торговельних «накруток».

А ще маслозавод випускає козеїн, який застосовують для переробляння м'яса. Добавка цінна тим, що виготовляють її із знежиреного молока, багата на органічний білок і не містить штучних речовин. Маслозавод повністю забезпечує цим козеїном ковбасне виробництво в районі.

А ковбасу в Ставищі роблять таку, що й у столиці можуть позаздрити. Цікаво, чому технологія виготовлення на цих підприємствах однакова, а продукти на смак різні?

Багато кращі від київських і

ставищенські балики, шинки, інша м'ясна продукція. Можливо того, що вона з цеху відразу потрапляє до споживача, а не залежується на складах. Хоч і немало її реалізовує переробний цех. Югославський модуль видає щозміни 80 тонн різноманітної копченини. Частину, щоправда, відразу ж одержують ті замовники, які самі завезли сюди м'ясо.

— Теж економіка, — розтлумачує мені представник Президента у Ставищенському районі Олексій Кравчук, — бо з'ясувалося, що переробка — надзвичайно вигідна справа. Як ви гадаєте, скільки коштує черешневий чи яблуневий дим?

— Дим він і є дим, — трохи збентежилася я.

— А от і ні. М'ясо ми коптимо димом з фруктових дерев. Перероблене у такий спосіб, воно коштує удвічі дорожче, адже в результаті виходить делікатес.

І це ще не все. В районі працюють сім петельних млинів, закінчують споруджувати восьмий, щодоби сім тонн олії випускає олійниця, 20 тонн круп — крупорушка. А ще закінчують складати обладнання на консервному заводі, який забезпечуватиме район різноманітними компотами.

Складна економічна ситуація змусила людей шукати вихід у виробництві продуктів харчування. А це не тільки їжа на столі, а й пально-мастильні матеріали, запчастини, інші вкрай потрібні селу товари. Що ж, хочеш жити — умій крутитися...

Валентина ПИСАНСЬКА.

Ставище
Київської області.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Торговці цінними паперами дискутують, звертаються, наполягають

В Алушті відбулася перша Українська конференція з проблем фондового ринку, яку провела Асоціація торговців цінними паперами спільно з рядом професіональних учасників фондового ринку держави. На конференції обговорювалися проблеми правового регулювання фондового ринку, приватизація і фондовий ринок. Йшлося також про біржовий і позабіржовий обіг цінних паперів, автоматизацію операцій з ними тощо. Учасники конференції опрацювали концепцію розвитку ринку цінних паперів в Україні і прийняли звернення до Президента, Верховної Ради і уряду держави.

У зверненні, зокрема, наголошується на необхідності інтенсифікації розробки і прийняття нормативно-правових актів, що сприяють становленню фондового ринку, створенню та розвитку інфраструктури, прискоренню запровадження процедури ліцензування юридичних осіб на право здійснення операцій з приватизаційними паперами, необхідності внесення змін до Закону України «Про цінні папери та фондову біржу», які передбачали б реальні зміни, що відбуваються на ринку цінних паперів в Україні. Торговці цінними паперами наголошують на необхідності створення Комісії з цінних паперів при Кабінеті міністрів, приведенні нормативних актів з оподаткування, бухгалтерського обліку та звітності у відповідність до міжнародних стандартів бухгалтерського обліку у господарських товариствах, якнайшвидшого створення системи позабіржової торгівлі цінними паперами.

Українська Асоціація торговців цінними паперами готова до найтіснішого співробітництва з урядом, парламентом, президентськими структурами у плані експертизи і розробки законодавчих і нормативних актів з питань розвитку фондового ринку.

Леонід БРОВЧЕНКО.

Смерть Івана Васильовича

Контролер КРУ, депутат Корюківської міської Ради Іван Васильович Милейко помер після перевірки фірми «Полісся», засновниками якої були дружини представника Президента в районі та його заступника, ряд високопоставлених керівників. На обласній відомчій нараді у Чернігові він, розхвильований, збуджений, вийшов за трибуну і, повідомивши про те, як у нинішній скруті наживається верхівка Корюківки, почав падати... Серце його не витримало переживань за останні дні, власного безсилля перед коронованими особами. Не стало чесної, доброї людини. Якби ж ця смерть від болю за сучасні неподобства кого протверезила!

На жаль, процвітають чернігівські керівні «Лотоси», «Полісся», «Терени». І виникають нові. Недавно співробітники СБУ затримали на кордоні автомашину, що обминула лісовою дорогою митний та прикордонний контроль з контрабандою — 14603 кілограми гречки. Її супроводжувала директор малого підприємства «Відродження» з Ріпок Лідія Нагорна, яка нині арештована і перебуває під слідством.

У Ріпкинському районі мені чимало розповіли про цю діяльну жіночку та її фірму. Виявляється, секрет успіху дуже простий: Лідія Володимирівна має надійних покровителів. Засновниками малого підприємства стали директор Добрянської меблевої фабрики Ю.Щербаков, директор Добрянської швейної фабрики А.Кожевникова, директор радгоспу «Поліський» О.Шерстюк, учителька Т.Савченко (дружина начальника райвідділу внутрішніх справ), Ю.Павленко (дружина чергового райвідділу міліції В.Павленка, який на час арешту Л.Нагорної був начальником спеціального стаціонарного поста міліції N 2 у прикордонних Нових Яриловичах), директор Ріпкинської заготконтори Л.Добрицька, Е.Нечай (рідна сестра дружини представника Президента в районі А.Гаруса), майже увесь керівний склад Міжнародної асоціації «Чорнобиль».

Директор райпобуткомбінату (по-новому «Побутсервіс») В.Чубак, якого спритна директорша попросила на вигідних умовах здати в оренду площу «для обслуговування ліквідаторів», нині, як мовиться, кусає лікті, а в офіційному зверненні до неї навіть з сарказмом написав: «Я здаюсь і схиляюсь перед вами». Бо Лідія Володимирівна, вселивши фірму у райпобуткомбінат, невдовзі завдяки розпорядженню представника Президента від 12.08.1992 року повністю забрала від орендодавця виділене приміщення, переуклавши договір оренди з райдержадміністрацією, різноманітними перебудовами створила нестерпні умови для роботи побутовиків.

— Стоси протестів, вимог заплатити 1440800 карбованців за воду, тепло ми вже написали, — розповідає В.Чубак. — І що? Нуль уваги! А ввечері одного дня додому до мене з'явилися громили з погрозами: якщо хочеш жити, то відстань...

Директору побутовиків можна лише поспівчувати. Що він може вдіяти, якщо при завезенні товару у фірмовий магазин «Відродження» щоразу безвідмовно направлялись на розвантажувальні роботи арештовані «п'ятнадцятидобовики» з райвідділу внутрішніх справ!

За таких умов, за такої підтримки, звичайно, фірма з впливовими засновниками почувала себе у Ріпках виграшно й якнайкраще. Капітал народжувався просто на очах ріпкинців. Якби ж так засновники-керівники керували і діяли на основній роботі! Може, давно б уже Ріпкинщина досягла омріяних висот достатку і забезпечення. Та біда — малі на державних хлібах дивіденди...

Побував я у Добрянці на швейній фабриці — люди скаржаться на низькі заробітки, постійні відпустки за власний рахунок. З початку року скорочено 120 працівниць! Таке враження, що до їх долі нікому нема діла. Ніхто їм не запропонував стати засновником «Відродження». Отака нинішня ріпкинська справедливість.

... Як не прикро, у цій та подібних ситуаціях перед елітнонахабними можновладцями закон покірно розводить руками: які порушення? Невже сестра дружини представника Президента, навіть проживаючи у Новгороді-Сіверському, не має права стати засновником ріпкинської фірми? Може! Має право! Я й сьогодні чую голос Івана Васильовича Милейка, який схвильовано повідомляв у корпункт, що нічого не змінилось у Корюківці. Він так і не міг до останньої хвилини життя змиритись з цим.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігів.

Екран подій

Перегнули палицю

До обласної держадміністрації звернулися засновники малого приватного підприємства «Фортуна» та виробничо-комерційної фірми «Даніс» з протестом проти розпорядження глави Глибоцької райдержадміністрації Петра Фоки, згідно з яким їхню діяльність було припинено. Як підтвердила перевірка, ухвала грубо порушує Закон «Про підприємницьку діяльність на Україні». Тому представник Президента України в Чернівецькій області Іван Гнатишин скасував її, а автора «циркуляра» попередив про неприпустимість таких волюнтаристських дій.

«Домінатор» витісняє «Ниву»

Багато господарств Причорномор'я вважають за доцільне оновлювати свій комбайновий парк не «Нивами» і «Колосами», що їх випускають у Російській Федерації, а купуючи чи одержуючи в оренду німецькі «Домінатори» та машини інших марок із далекого зарубіжжя. Підраховано, що один «Домінатор» замінює 4—5 «Нив», ще й у стільки ж разів менше споживає пального і незрівнянно «бережливіший». У Балтському районі Одещини на одному й тому ж полі для порівняння запустили «Домінатор». Перший комбайн намолотив з гектара 65 центнерів зерна, а другий — лише 43.

Поки що далеко не всі господарства мають валюту, щоб придбати «Домінатори». І тут їм допомагають створені спільно з німецькими бізнесменами комерційні структури. Особливо успішно працюють відомі в Причорномор'ї акціонерне товариство «Хаджибей» та фірма «Бессарабія».

Шиють нове — не забувають про старе

Генеральний постачальник спецодягу для шахтарів України — колектив орендного підприємства «Лучанка» з Луцька. Попри скруту в постачанні швейними матеріалами, колектив не зменшує випуск спецодягу — щорічно виготовляє 630 тисяч комплектів. Почали тут випускати й нову продукцію. З плащової тканини шиють для чоловіків, жінок і дітей теплі куртки, яких уже виготовлено і реалізовано понад 10 тисяч.

На страйки піднімали. А на роботу?

Обласний робітничий комітет вугільників луганці здебільшого знають як одного з організаторів страйків на шахтах. Але тепер цей комітет може себе виявити і в конструктивній діяльності, адже його голову Степана Сав'юка разом з першим заступником глави облдержадміністрації Геннадієм Фоменком та заступником голови обласної Ради народних депутатів Олегом Котляром затверджено співголовами координаційної ради з контролю за виконанням програми розвитку вугільної промисловості України та її соціальної сфери до 2005 року в Луганській області. Раду створено за спільним розпорядженням представника Президента в області Едуарда Хананова і голови обласної Ради народних депутатів Анатолія Касьянова.

За повідомленнями власних кореспондентів В.БАБУХА, Г.ВОРОТНЮКА, А.КОБЕЛЬНЮКА, В. БЕРЕКЕТИ.

Продиктовано в номер

Звернулися в Центрвиборчком РФ

До виборів у Народну Думу і Раду федерації Росії мають намір приєднатися й деякі севастопольці, які вважають себе громадянами РФ. Від їх імені керівники двох депутатських груп міської Ради, очолюваних Олександром Кругловим і Наталією Васильєвою, а також 10 громадсько-політичних організацій звернулися до голови Центральної виборчої комісії Росії Миколи Рябова з проханням утворити на території Севастополя виборчий округ по виборах у найвищі органи державної влади Росії.

Колгоспи не вірять державі

Колгоспи і радгоспи Запоріжжя виконали держзамовлення щодо продажу зерна лише на 82 відсотки. Низькими темпами йде також заготівля насіння соняшнику (продано 90 тисяч тонн з 249) та кукурудзи — всього 5 тисяч тонн. За нинішньої ситуації майже половина сільгосппідприємств може чекати банкрутство.

Садиби для українських німців

Близько двох тисяч гектарів землі виділено на території Варварівської сільради Долинського району для фермерських господарств німецьким переселенцям, які колись були депортовані з України. Кіровоградщина — одна з семи областей, які входять до державної програми повернення виселених німців. Уже почалися проектні роботи. Згодом буде зводитися житло з усіма вигодами — газом, каналізацією, водою, центральним опаленням, а також господарські будівлі.

За мирний Дунай

Безпека судноплавства по Дунаю — одне з ключових питань роботи 38-ї Міжнародної конференції директорів Дунайських пароплавств, що завершила свою роботу в Києві. В її роботі взяли участь представники 10 країн.

У зв'язку з введенням відомих санкцій Ради Безпеки ООН, пов'язаних з воєнним конфліктом у Югославії, тільки українські пароплавства цього року зазнали збитків понад 200 мільйонів доларів США, сотні моряків залишились без роботи. Ця проблема теж була в центрі уваги київської конференції директорів Дунайських пароплавств. Учасники форуму ознайомились з досвідом роботи за нових умов власності підрозділів Державної акціонерної судноплавної компанії «Укррічфлот», акціонування якої йде досить успішно. За номінальної вартості акції 1000 крб. на останніх торгах Української фондової біржі за неї вже давали 16 500 крб. Передбачається, що «Укррічфлот» матиме 140 тисяч акціонерів.

«Інкубатор» майбутніх депутатів

Розпочав роботу Клуб виборців у Чернігові. Його фундатори дотримуватимуться ідеології здорового глузду, центристських позицій. На своїх четвергових засіданнях-зустрічах клубівці вчитимуться перемагати на наступних виборах, моделюватимуть виграшні стандарти поведінки майбутніх кандидатів у депутати.

Резонанс

ДІТЯМ — СПОКІЙ. А МУЗЕЮ — БУТИ

14 липня в «Голосі України» було опубліковано кореспонденцію «У чварах навколо музею», де йшлося про таке: ряд громадських організацій, політичних партій і творчих спілок вирішили відродити в Одесі музей етнографії та мистецтв «Степова Україна», що існував тут у 20 — 30 роках і був закритий прибічниками тотальної русифікації, та ось пошуки приміщення для нього зачепили інтереси найменших громадян міста. Спочатку дехто накинув оком на Воронцовський палац, де працюють десятки дитячих студій та гуртків. Коли ж запротестували представники інтелігенції, батьки та самі вихованці студій і гуртків, то увага переключилася на приміщення спеціалізованого дитячого садка № 50. А його ж вихованці — то діти, яких там лікують від різноманітних хвороб очей, для цього приміщення спеціально пристосували й обладнали. На їх захист і виступила газета.

І ось на публікацію відгукнулася заступник начальника управління культури Одеської облдержадміністрації Надія Бабич. Вона повідомила, що вихованців спеціалізованого дитячого садка залишено в спокої, переселення їм не загрожує. Водночас держадміністрація прагне вирішити проблему відтворення музею «Степова Україна». Управління культури сформувало робочу групу фахівців — музеєзнавців та краєзнавців, яка веде розробку концепції музею, його статуту й структури, виявляє джерела створення музейної колекції, веде збір експонатів. Діяльність групи фінансується управлінням культури. Десь у жовтні група має завершити роботу. З огляду на структуру музею й чисельність його колекції, а також техніко-економічні підрахунки й добиратиметься приміщення для «Степової України». При цьому, однак, повернення до ідеї використання під музей Воронцовського палацу чи приміщення дитсадка № 50 не станеться.

Георгій ВОРОТНЮК.
Одеса.

Фотофакт

ВИ ПРИЙШЛИ ВЧАСНО

Тисячі хворих на діабет, зокрема і діти, потребують щоденних ін'єкцій інсуліну, більшу частину якого постачає в Україну фірма «Ново Нордиск». Ця авторитетна компанія у вивченні і розробці інсуліну зробила найбільший порівняно з іншими медичними організаціями внесок у покращення клінічної практики діабету. Офіційне представництво її відкрито в Києві. На відкритті був присутній віце-прем'єр-міністр України Микола Жулинський.

Фото Володимира ФАЛІНА.

До бар'єра!

ІНТЕЛІГЕНТИ ПРОТИ ХУЛІГАНІВ

Політична консультативна рада Львівщини, до якої увійшли представники партій демократичного спрямування, оприлюднила заяву-протест проти діяльності так званої соціал-національної партії, що проголосила себе чи не єдиним рятівником нації і нерідко діє силовими і навіть хуліганськими методами. Свідчення тому — захоплення приміщення НРУ, погрози проти обласної організації УРП, хуліганський інцидент з побиттям у приміщенні Студентського братства «Львівська політехніка».

Апелюючи до компетентних органів, консультативна рада наголошує: «Споглядальницька позиція правоохоронних органів щодо діяльності подібних угруповань є першим кроком до конфлікту у суспільстві, який може перерости у силові протистояння».

Оксана ТЕЛЕНЧІ.
Львів.

Зверніть увагу

ЦЕ Ж ТРЕБА!

Три дні знадобилося оперативникам з транспортного підрозділу Управління Служби безпеки України по Рівненській області та їхнім колегам з транспортної міліції, щоб знайти зловмисників, які мало не пустили під укіс пасажирський поїзд.

А сталось ось що. 16 жовтня дизель-поїзд № 6408 Здолбунів — Костопіль (Львівська залізниця) рухався за звичайним графіком. Раптом машиніст локомотива побачив, що на колії лежить якийсь предмет. Вимушеним екстреним гальмуванням, на жаль, уникнути зіткнення поїзда не вдалося, і він врізався в перешкоду. На щастя, обійшлося без жертв, хоч дехто із пасажирів одержав синці.

Хто і з якою метою приволік 3-метрового залізобетонного стовпа і поклав на рейки, усвідомлюючи, звичайно, до чого можуть призвести такі дії? Як з'ясувалося, «диверсантами» виявилися п'ять підлітків, які в такий спосіб розважалися. Що так бавитися не можна, їм тепер пояснюють слідчі прокуратури, які порушили кримінальну справу.

Анатолій САХНО.
Рівне.

Пригода

ВИМОЛЮВАВ КОМБАЙН І... ЗАГИНУВ

Обласна асоціація фермерів проводить самостійне розслідування смерті фермера Євгена Шихальова зі Скадовського району.

Як свідчать матеріали, зібрані прокуратурою, трагедія сталася на полі біля села Хатки. Фермер, посилаючись на досвід агронома місцевого радгоспу «Восход», запропонував комбайнерам господарства переїхати на його нескошену ниву. Як це часто водиться, без могорича не обійшлося. Увечері, піднімаючись сходинками на місток комбайна, Євген потрапив під колесо. Від травм він помер.

Юрист асоціації фермерів Херсонщини Іван Дяченко вважає, що час уже припинити поширену практику вимолювання техніки у господарств-монополістів, поставити контроль за охороною праці фермерів на законну основу, створити страховий, пенсійний фонди для нової генерації землеробів.

Іван КАЛИНИЧЕНКО.
Херсонська область.

Контакти

Сусіда сусід — порятує від бід

Чернівецька область уклала договір про ділове співробітництво з Ботошанським повітом Румунії. Термін його дії — три роки. Партнери підтримуватимуть зв'язки переважно в культурній та економічній сферах на взаємовигідних умовах.

Це вже друга угода, укладена буковинцями з сусідами. Раніше було налагоджено ділові контакти з Сучавським повітом Румунії.

Василь БАБУХ.
Чернівецька область.

Реалії

У «школі життя» іншої школи вже не треба

У виправно-трудовій колонії, що в місті Вахрушеві Луганської області, закрито школу, яка досі тут діяла. Чому? Причина проста: ніхто із ув'язнених не захотів навчатися. З'ясовується, нікому не потрібен атестат про середню освіту — те, що раніше називалося путівкою в життя. Інше тепер життя, певне, й путівки в нього теж інші.

Анатолій КОБЕЛЬНЮК.
Луганськ.

Знай наших!

Ректор-благодійник

Нарешті пенсіонерам-інвалідам Краснолиманського району почала надходити регулярна допомога. Але — не від держави. Благодійником став добре відомий на Донеччині Федір Піддубний — власник і ректор Міжнародного інституту управління, бізнесу і права. Однією із структур цього незвичного приватного закладу є агрофірма «Родничок». Там студенти проходять підготовку за фахом «фермер-менеджер». Господарство це багатогалузеве і дає солідний прибуток. От і ділиться Ф.Піддубний зі своїми земляками. Нещодавно інвалідам та людям похилого віку знову безкоштовно розвозили молоко, інші продукти харчування.

Юрій ДОЦЕНКО.
Донецька область.

Гортаючи зарубіжну пресу

Хто кому командує «струнко»

У Москві — тихо. Віддимів «Білий дім», розповзлися з вулиць танки та бетери, у тюремних камерах ті, хто програв... Настав час аналізу недавніх подій, їх впливу на ситуацію у Росії.

На думку зарубіжних спостерігачів, скільки б не велося розмов про перемогу демократії над «червоно-коричневими», «битву за Москву» виграли генерали. «Рішення російських військових підтримати Президента, прийняте на засіданні генералітету, яке мало вирішальне значення, здається, врятувало уряд Єльцина, перетворивши те, що могло у результаті стати успішним військовим переворотом, на криваве повстання, що провалилося», — пише «Вашингтон пост». Їй вторує англійська «Санді таймс»: «Тільки генерали могли вирішити, у який бік схилиться чаша терезів...»

Західна преса практично одностайно вказує, що таке рішення було прийняте військовими не одразу. Французька «Монд» відзначає, що «нейтралітет російської армії був однією з причин, чому Б.Єльцин не хотів вдаватися до її використання».

Чому ж програли ті, хто забарикадувався у «Білому домі»? Коментуючи позицію керівництва армії, яке пішло «проти своїх» (і О.Руцькой, і А.Макашов, до речі, теж генерали), спостерігачі вказують на основний, на їхню думку, чинник: страх перед розколом збройних сил, до якого об'єктивно могли спричинитися дії захисників парламенту. «Безперечно, — констатує «Вашингтон пост», — військові були переконані, що найважливішим є те, аби запобігти розбратові в армії, який може спричинитися до громадянської війни по усій Росії. І Руцькой, який закликав до громадянського повстання, дозволив генералам вбачати у собі просто захисників права і порядку, а не людей, які вибирають, до якого б табору пристати».

Розбрат в армії — річ, звичайно, вкрай небезпечна. Але він був би лише похідною від того, що могло трапитися, якби «Руцькому вдалося перенести пожежу з Москви на регіони» (вислів газети «Берлінер цайтунг»). Адже тоді ці регіони наважилися б сміливіше протидіяти Москві, відстоюючи свої місцеві інтереси. Влаштувало б це російську армію, вірніше генералітет? Аж ніяк. «Регіони, — зауважує «Фігаро», — прагнуть більшої самостійності, тоді як військове керівництво виступає категорично проти місцевої автономії і добиватиметься створення централізованої держави».

Так що ж, після такого привселюдного братання влади і армії, попереду — безхмарне майбутнє? Зарубіжні спостерігачі далекі від того, щоб поділити подібні ейфористичні перспективи. Навпаки, вони пророкують Б.Єльцину можливості «страшенного (політичного) головного болю». І не в останню чергу від того, якщо його відносини з армією «не складуться».

«Давши наказ щодо штурму «Білого дому», — пише «Вашингтон пост», — Єльцин тепер опинився перед генералами у політичному боргу». А борги, як відомо, слід платити.

Вище йшлося про власне Росію. І події, які у ній відбуваються, могли б стати хіба що предметом аналізу ситуації в одній з країн світу. Якби прямо чи опосередковано не зачіпали інтереси інших держав. А за цих умов уже варто розглянути таке питання, як вплив процесу зміцнення позицій російських збройних сил як нової політичної сили на сусідні держави. Які для них перспективи?

За кілька днів до московських подій газета «Вашингтон таймс» опублікувала сенсаційну статтю: «Адміністрація Клінтона не бере до уваги повідомлення про те, що російський уряд намагається дестабілізувати ситуацію у колишніх радянських республіках, незважаючи на відомості розвідки щодо широко розповсюджених втручань елементів російських збройних сил... Один колишній високопоставлений співробітник розвідки США заявив, що Президент Росії Борис Єльцин змирився з політикою військових, вважаючи це ціною, яку йому доводиться платити за підтримку армії в його боротьбі з парламентом. Єльцин «дозволяє російському міністру Павлові Грачову і військовим, які орієнтуються на жорсткий курс, безкарно проводити власну зовнішню політику у «ближньому зарубіжжі», — підкреслив Уільям Один, колишній директор Агентства національної безпеки США.

Так стоять справи щодо «близького зарубіжжя». А як — з «далеким», зокрема країнами — колишніми членами Варшавського договору? І, зокрема, з їхнім прагненням дедалі дистанціюватися від колишнього «старшого брата по зброї», зокрема, шляхом вступу до НАТО? Тут ситуація теж досить прозора. Хоча Президент Росії під час своїх недавніх візитів до Варшави і Праги підтвердив їх суверенне право вступати до будь-яких союзів, дехто вважає ці заяви деклараціями. Адже були не тільки вони, а й лист-звернення Б.Єльцина до керівництва НАТО, де висловлювалася протилежна позиція.

НАТО реагує зовні декларативно, перекладаючи практичні перспективи рішення цієї проблеми на своє засідання у січні наступного року. Проте вже нині тамтешні аналітики (цитуємо «Таймс») переконані, що «Захід повернеться спиною до Сходу, аби не турбувати російських генералів».

Звідси й певний песимізм самих претендентів на вступ до НАТО. «Зрослий політичний вплив російської армії... не віщує нічого хорошого для східноєвропейських країн. Польські й угорські офіційні особи вважають, що останні події у Москві надають більшої ваги їхнім аргументам на користь розповсюдження натовської «парасольки безпеки» також і на Східну Європу. Однак вони побоюються, що їхні аргументи буде проігноровано, оскільки Захід тепер концентрує сили на допомозі Єльцину і не бажає йти шляхом експансії на Схід, яка неодмінно викличе невдоволення у російської військової еліти» («Гардіан»).

Вище були розглянуті різні аспекти чинника зростання ролі збройних сил у Росії. Підсумувати аналіз зарубіжної преси, присвяченої цьому питанню, хотілося б висловлюванням німецької газети «Штутгартер цайтунг»: «Після коливань політичного розвитку, коли армія з привілейованої частини суспільства у часи «застою» згодом була деморалізована, збройні сили Росії взяли на себе тепер виконання нової і вкрай важливої ролі. Армія, напевне, і надалі диктуватиме свої умови. Тому досить важко уявити, що шляхи прихильників реформ у Росії та її збройних сил завжди збігатимуться...»

Огляд підготував Володимир САВЦОВ.

Крок уперед чи азартна ставка?

По гарячих слідах західні газети надрукували перші відгуки про підсумки переговорів У. Крістофера з керівниками України.

Англійська «Дейлі телеграф» вважає, що держсекретареві США вдалося досягти надто скромного прогресу в довготривалих міжнародних зусиллях, спрямованих на те, аби примусити Україну ратифікувати Договір про скорочення стратегічних озброєнь і Договір про нерозповсюдження ядерної зброї.

У редакційному ж коментарі «Нью-Йорк таймс» сказано, що Україна віддала Росії свою ядерну тактичну зброю для її знищення і знімає боєголовки із застарілих ракет СС-19. Однак Президент Кравчук поки що не поспішає робити Україну без'ядерною державою, він намагається укласти угоду для того, аби мати фінансову допомогу від Заходу. Наявність ядерних ракет, підкреслює газета, не приведе до великої кількості продуктів харчування.

Інша американська газета «Вашингтон пост» вважає, що обіцяна У.Крістофером економічна підтримка, крім коштів на демонтаж ядерних боєголовок, є кроком уперед у вашингтонських спробах переконати Україну виконати обіцянку стати без'ядерною державою, які тривають уже більше року. На думку газети, якщо конгрес схвалить цю пропозицію адміністрації, загальний «пакет» допомоги США Україні становитиме 330 мільйонів доларів. Водночас коментатори «Вашингтон пост« роблять висновок, що такий результат переговорів можна розглядати як багатомільйонну азартну ставку адміністрації Б.Клінтона. Адже питання про те, чи зможе Кравчук заручитися достатньою підтримкою під час голосування у парламенті, залишається відкритим.

Назріває скандал

ЧИ ОТРИМУВАВ РУСЛАН ДОЛАРИ ВІД САДДАМА?

Нові факти про корупцію в керівництві та серед депутатів колишнього російського парламенту можуть стати однією з найгучніших політичних сенсацій цього року в світі.

Йдеться про те, що одна з найбільших арабських газет «Аль-Хайят», яка виходить у Лондоні, підтвердила факт, визнаний офіційним Багдадом, про те, що Руслан Хасбулатов отримував від Саддама Хусейна «приробіток», загальна сума якого становила не багато не мало 7 мільйонів американських доларів. Газета стверджує, посилаючись на поінформовані кола, що це зізнання належить шефові іракської розвідки. Минулого тижня відбувся його візит до Москви, який, природно, ніхто не афішував.

Першим про сенсацію дізнався кореспондент радіо «Свобода» в російській столиці Володимир Кулистиков. Він, посилаючись на невказане джерело в Міністерстві безпеки РФ, підтвердив факт цієї поїздки та її конфіденційний характер. Головна мета, як стверджує В.Кулистиков, полягала в тому, щоб як жест доброї волі з боку С.Хусейна передати повністю інформацію про зв'язки діячів російської опозиції з Багдадом.

З посиланням на інше джерело те ж радіо «Свобода» стверджує, ніби 7 мільйонів доларів — «дотація» не одному лише Руслану Імрановичу, а всім діячам розігнаної нині «червоної опозиції». Не виключається, що «подарунки» отримували Бабурін, Константинов та інші парламентарії, які неодноразово бували в Багдаді й активно критикували зовнішню політику Росії під час і після перської кризи.

Вл. інф.
Москва.

Експрес-інформація

Полювання на Гамсахурдіа

Великомасштабний наступ на опорний пункт прибічників скинутого Президента З.Гамсахурдіа місто Сенакі, що у Західній Грузії, планують здійснити грузинські урядові війська. Напередодні їм вдалося відбити у звіадистів портове місто Поті. Якщо урядовим військам вдасться захопити Сенакі, вони займуть зручні позиції для наступу на Зугдіді, де, як передбачається, перебуває грузинський екс-президент. Тим часом Глава Республіки Грузія Е.Шеварднадзе заявив, що держава, яка надасть притулку З.Гамсахурдіа і його прибічникам, приховуватиме ворогів грузинського народу.

Приборкайте державну гордість

Президент Сполучених Штатів Б.Клінтон провів у Білому домі переговори з Президентом Єгипту Х.Мубараком, який перебуває у США з офіційним візитом. Центральною темою бесіди стали перспективи досягнення загального близькосхідного мирного врегулювання. Особливо сторони наголошували на необхідності поновлення сирійсько-ізраїльських переговорів. Як відомо, Сирія погрожує й надалі бойкотувати переговорний процес, посилаючись на те, що Ізраїль, на її думку, приділяє занадто багато уваги нещодавно підписаній угоді з ОВП.

Парламентарії незадоволені

Заяву, у якій висловлюється незадоволення ходом економічних реформ у країні, оприлюднила Верховна Рада Вірменії. Документ було прийнято на засіданні парламенту, на якому обговорювалася урядова економічна політика протягом останніх восьми місяців. У заяві, зокрема, зазначається, що спроби уряду стабілізувати життєвий рівень населення республіки зазнали краху.

Партії приходять та йдуть

Переконливу перемогу на парламентських виборах у Канаді здобула місцева опозиційна ліберальна партія на чолі з Ж.Кретьєном. Він і стане новим прем'єр-міністром країни. За оцінками експертів, партія консерваторів, друга провідна партія Канади, практично зметена з політичної карти країни. Вона не матиме у палаті громад парламенту навіть офіційного статусу партії, для чого необхідно володіти не менш як 12 мандатами.

Дайте лише знати

Литва зацікавлена в підписанні з НАТО договору про партнерство і співробітництво. Проблема лише в тому, коли і яким чином республіка має заявити про свої наміри, заявив Президент Литовської Республіки А.Бразаускас. Він додав, що його країна підтримує зусилля членів Північноатлантичного союзу розширити зону безпеки на всі європейські держави, у тому числі й посткомуністичні. Це цілком відповідає інтересам Литви, оскільки зміцнило б безпеку на континенті, зокрема в балтійському регіоні, наголосив А.Бразаускас.

Про бюджет Європи мовили слово

Чергова сесія Європейського парламенту відкрилася в Страсбурзі. На ній обговорюється проект бюджету Європарламенту на 1994 рік, а також теми, пов'язані з позачерговою зустріччю глав держав і урядів ЄС, яка розпочнеться на цьому тижні. На цій нараді розглядатимуться питання чинності Маастрихтських угод про створення європейського політичного валютно-економічного союзу. Крім того, порядком денним сесії передбачено дебати про розвиток співробітництва між ЄС і низкою держав Східної Європи.

Коли у сусідів колотнеча

У стан підвищеної бойової готовності привів свої війська Пакистан. Таке рішення пакистанське керівництво прийняло у зв'язку із загостренням ситуації в сусідньому індійському штаті Джамму й Кашмір. Тут військові підрозділи Індії взяли в облогу мусульманську святиню — мечеть Хазратбал.

За повідомленнями наших власних кореспондентів та зарубіжних інформагентств.

Наші першодруки

Петро Козланюк належав до тієї частини галицької інтелігенції, яка щиро вітала прихід радянської влади на західноукраїнські землі, яка своєю творчістю і громадянською позицією відстоювала, захищала більшовицьку систему. І робила це поперва щиро, наївно вірячи у «світле майбутнє» свого народу під прапорами й лозунгами комуністичної доктрини. А вже потім — після масових розстрілів і депортацій, після нечуваного терору, сталінських опричників, з приходом «других совітів» — хто не повернувся з фронтів другої світової війни, хто — подався на Захід, хто — пішов до Української повстанської армії, а хто, як і Петро Козланюк, не змінив своїх політичних орієнтирів... Хотів дописати «і симпатій», бо вся повоєнна літературна творчість, особливо публіцистика письменника, це виразно засвідчує. Та прочитав оті скупі фрагменти Козланюкової «захалявної книжечки», які сьогодні пропонуємо читачам «Голосу України», і засумнівався.

Ні, не був письменник й урядовець (свого часу Петро Степанович працював головою Львівського облвиконкому) таким собі «комуністичним мрійником», який далі свого кабінету нічого не бачив і не хотів бачити. Тверезо поціновує він те, що відбувалося довкола, оту «соціалістичну ходу», яка пригнічувала особистість, розтоптувала талант. Яка принесла в його поневолений край лише нові гасла, привела нових чиновників, від яких годі було сподіватися якогось добра, а тим більше — прихильності до місцевого населення.

Але всі ці спостереження, всі сумніви, які дедалі частіше огортали його, письменник ховав подалі, всіляко притлумлював у собі, бо добре розумів, чим це може обернутися до нього. І вже коли несила було цього робити, крадькома від цікавих очей дещо виплескував на папір. Ніби сповідався перед собою.

І тоді, очевидно, легшало його зболеній душі.

В.К.

Петро КОЗЛАНЮК

«Лакеї вони і раби...»

Was ist das? *

За моєї пам'яті в Галичині (Східній) жило і працювало коло 120 письменників — у тому числі не менше 100 українських.

Тепер же, 10 років після війни, тут з натяжкою є їх не більше 30 — і майже половина їх сформованих ще до визволення.

Хто скаже, чому так?

* * *

У порівнянні зі справжніми творцями літератури я дуже й дуже середній письменник. Але ж я український письменник, сугубо український, син нещодавно поневоленого народу і лише в третьому поколінні літераторів від Котляревського і Шевченка. Служити своєму народові — було і є моїм основним девізом життя. А його, мій народ, ще й тепер ображають великодержавні російські шовіністи.

* * *

Розвінчують культ Сталіна. Можу і я, грішний, сказати за Шевченком:

А я, дурний, не бачивши
Тебе, цяце, й разу,
Та й повірив тупорилим
Твоїм віршомазам.
Ото дурний! А ще й битий!
На квиток повірив
Москалеві...

Щоправда, «цяцю» я бачив раз. Признатися, геніального сіяння від його постаті я не помітив, як усі його віршомази та звеличники, але все ж таки, дурний, вірив на війні в його розум. І ось виявляється — король голий. І щиру правду говорять тепер про письменників: слуги культу, як і попи.

* * *

О, хвала небові, що я не піддавався й не вірив нашим критикам і, грішний, навіть не вірив різним тріскучим вказівкам та окрикам «Правди» і ЦК про літературу і літераторів. Тепер уже щораз більше і більше говорять про безглуздя цих фельдфебельських окриків та й про безглуздя і сором майже усієї «лауреатської» літератури...

* * *

За нашими сучасними російськими істориками і навіть за «Правдою» виходить, що всякі насильні підкорення царською Росією країн і народів (Україна, Кавказ, Казахстан і т.д.) — одне благо і прогресивний акт для цих же країн і народів. Як мерзко читати це все знов у зв'язку з «добровільним» приєднанням Кабардино-Балкарії до Росії!

Читав спогади різних людей про Леніна та про царську ссилку. Оця царська ссилка часто була, немов курорт для революціонерів. А ще казали — цар-сатрап!

Рекорд безглуздої і дикої жорстокості у відношенні до людей та навіть сімей і дітей побив потворний людоїд Сталін зі сворою своїх великих і дрібних сатрапів. Моторошно, коли згадуєш, скільки людей він — цей «батько рідний» — вимордував і знищив, немов у мішку. Жах!

* * *

... Ще ніколи в житті не відчував я себе так самітним, як у ці дні. Здається, що все вже я своє зробив на цьому світі та й не добився головного в житті: радості й справжнього щастя для інших людей.

Тільки дам волю думкам — і перед очима постають всі друзі моєї юності, з якими так конкретно мріялося про нове життя, майбутнє життя. Майже всі вони — загинули, в більшості трагічно і безглуздо. А чого я ще броджу, останній?

* * *

А тепер думаю: чи варто обурюватись на хамство, якого скрізь у нас повно по відношенню до простих людей?

Був би я, як і належало мені, звичайним підневільним колгоспником, чи то прикріпленим до заводу робітником — не їздив би я нікуди, не обурювався, не терзав нерви, а пив би з горя горілку, коли є за що, і говорив би нишком, як і говорять скрізь: ану вас... А моє горе в тому, що я повинен горіти високими ідеями, я повинен агітувати й підпалювати людей?

Невже я здурнів, став ворчуном і бачу тільки негідників у житті? Рятуй мене, сило небесна, від такого (...) настрою!

* * *

20-річчя визволення Західної України. Власті однак вирішили не відзначати цієї дати, хоч відзначають іноді чепуху. Чому не відзначають? А хто їх знає! Мабуть, вельми незручно.

Один з моїх старих знайомих — членів КПЗУ — сказав мені кілька днів тому:

— Не знати, хто кого визволив: ми їх чи вони нас? Мабуть, визволили ми їх, східних єдинокровних братів. Вони ж бо забрали і кращі посади, і квартири, і всі командні місця.

І це правда.

17 вересня 1959 р.

* * *

Поїхав провітритись і відірватися від Львова хоч на деякий час.

У Ленінграді дощ. Зупинився у Європейській — у паршивому номері без ванни і без умивальника. Адміністратор каже: «У нас закордонні гості, ми мусимо їх обслуживати задовільно». А коридорна сказала мені: «В нас завжди все для гостей, а совєтським людям аби як».

Так, що г.... варте і моє звання депутата.** Ото ще вам обранець народу, якого ніхто не поважає! А людям здається, що депутат — велике цабе.

У Ленінграді усього повно — багатство різнородних продуктів і матерій. Так повинно би бути в першу чергу у Львові і всіх містах України. А тим часом, крім Києва, ніде нічого немає, а коли є, то так бідно, ніби Україна все імпортує.

Пообідав у Літньому саду, потім сидів на лавці напроти античних скульптур і думав про Шевченка. Як же близька і ясна була його ненависть звідси, з Літнього саду, де він сидів не раз! Здавалось йому, вистачить прогнати царів, і люди будуть щасливі на Україні.

Еге!..

* * *

За 20 з гаком років, коли я став громадянином СРСР, я абсолютно не змінився, не втратив почуття свободолюбності — справжньої, вихованої світочами західної культури, а не матюками. Я і далі не вмію гнути шию, не можу підлабузнюватися, не терплю начальства і чинопочитання, як люблять це інші, скажімо Корнійчук.

Лакеї вони і раби, а не вільні люди. А на рабстві, на брехні не побудуєш комунізму, як це хоче зробити декретом Хрущов.

* * *

Мене вже серйозно мучать гіпертонія і тяжкі безконечні головні болі. Не в силі я думати, не в силі творити-писати, що давало мені найбільшу радість у житті. Невже я вже пережиток, творча нікчема? Яке горе!

* * *

У Белзі судили недавно показовим судом кількох бандерівських різунів за вбивства селян у 1943 році і всіх присудили до страти. Я не прихильник кари на смерть у мирний час, але, допустим, най буде так. Справедливість має сатисфакцію.

Має?

А чому ж вона не судить і не карає тих, що в ім'я колективізації виморили голодом мільйони селян на Україні?

А чому не бачить і не карає тих, що розстріляли в отому двадцятилітті «культу», замучили тисячі ідейних комуністів, діячів, письменників і не щадили ні жінок, ані дітей?

Немає їх?

Еге ж!

Публікація Тамари КОЗЛАНЮК.

Львів.

* Was ist das? (нім.) — що це?

** Петро Козланюк обирався депутатом Верховної Ради СРСР 3—5 скликань.

1958 — 1959 — 1960

Захалявна книжечка

31 серпня 1957. Ленінград.

Поїхав провітритися і відірватися від Львова хоч на деякий час.
У Ленінграді дощ. Зупинився у Європейській — у паршивому номері без ванни і без умивальника. Адміністратор каже: „У нас закордонні гості, ми мусимо їх обслуживати задовільно". А коридорна сказала мені: „В нас завжди все для гостей, а совєтським людям аби як".

Вернісаж новин

Харків повертає борги

Минулого тижня, незважаючи на сіру буденність, у стародавньому центрі Харкова все ж відбулося свято — відкриття пам'ятника Г.Ф.Квітці-Основ'яненку. Класик нової української літератури удостоївся такої честі лише через 150 років.

Варто нагадати сучасникам, що Г.Ф.Квітка-Основ'яненко — це не лише симпатичний юнак на портретах у класах української літератури. Його прадавній рід причетний до заснування міста Харкова, відкриття університету, театру, публічної бібліотеки, інституту шляхетних дівчат, видання журналів тощо. Григорій Федорович залишив великий літературний спадок — понад 80 творів українською та російською мовами. Його шанували Пушкін і Гоголь, на його творчості зростали Шевченко, Нечуй-Левицький, Панас Мирний...

Автори пам'ятника С.Якубович, Ю.Школовський, а також фірма «Прогрес», обласне управління культури зробили, може, не стільки велику справу, скільки важливу. Повертати борги завжди складніше, ніж їх робити.

Генерал в обіймах Мельпомени

У Львівському театрі Української армії відбулася незвична прем'єра спектаклю «Інтелігент, або Сповідь колишнього зека» за повістю Івана Мотринця «Останній строк». Режисер-постановник — народний артист України Анатолій Кравчук. Для нашого колеги-журналіста і літератора, відомого автора детективних нарисів, оповідань, кількох повістей, золоте правило «ні дня без рядка» стало таким же обов'язковим, як і статутні вимоги. Тому й вдалося генералові, начальникові Львівського обласного управління внутрішніх справ, спочатку «розколоти» колишнього зека на щиру сповідь, а потім потрапити в обійми Мельпомени. Вона, очевидно, припала до вподоби генералові, бо керівництво УВС виношує плани стати спонсором і опікуном майбутнього театру детективу.

Допоможуть страдникам

Благодійну телевізійну акцію «Повір у себе» провели управління у справах молоді облдержадміністрації та молодіжна редакція Кіровоградського об'єднання телебачення і радіомовлення. У ній взяли участь народні артисти України Василь Зінкевич, Іван Попович, лауреати міжнародних конкурсів Інесса Братущик, Орест Хома, дует «Елема», а також театр української пісні «Зоряни» та інші. Зароблені кошти, а також благодійні внески від підприємців, банків, політичних партій підуть на допомогу дітям-сиротам, інвалідам-афганцям, чорнобильцям, обдарованим хворим — дорослим і дітям.

Заспівайте так, щоб я заплакав...

Таких книжок у нас не було довго-довго, понад 70 літ, — виданих десь у сільській глибинці, на кошти місцевих добродіїв. І ось «Голуби» Павла і Володимира Бровченків прилетіли із своїми мелодіями, словами з Малої Виски Кіровоградської області (видання здійснене районною газетою), звідки родом поет Володимир Бровченко. Його брат, Павло Якович, композитор, ентузіаст хорового співу, естетичного виховання сільських дітей.

У цьому пісеннику двох братів все зворушує. Ноти акуратно переписані від руки, на першій сторінці — знімок, на якому маленькі ще Павло і Володимир. Сімейна реліквія врятувала життя їхньому батькові під час «фінської кампанії», коли він, поранений, обморожений, стояв під шибеницею. Фінський офіцер, котрий командував стратою, витягши з кишені приреченого фото, наказав зняти зашморга з шиї рядового Якова Бровченка. А «свої, рідні» вожді після обміну полоненими заслали батька двох дітей на вісім років каторги.

Автори присвятили «Голубів» світлій пам'яті матері й батька.

За повідомленнями наших кореспондентів Л.Баранevич, М.Волока, М.Косого, О.Теленчі.

RAZNOEXPORT – INVEST

22 Zakrevskogo Str., Kiev, Ukraine tel. 7-044-515 04 70
fax 7-044-515 04 70
tlx: 613819 IMPEX SU

А. Характеристика эмитента.

1.Фирменное наименование: Акционерное общество открытого типа "Разноэкспорт-инвест"(сокращенно АО "Разноэкспорт-инвест").

2. Место нахождения: 253217, г.Киев, ул.Закревского, 22. тел.(044) 515-04-70

3. Дата учреждения: АО "Разноэкспорт-инвест" учреждено как акционерное общество собранием учредителей от " 25 "сентября 1993г.

4. Основные виды деятельности:
-инвестирование средств в наиболее перспективные предприятия нефтеперерабатывающего и сельскохозяйственного комплексов, строительство жилья и объектов соцкультбыта;
-осуществление производственно-хозяйственной и снабженческо-сбытовой деятельности;
-разработка и внедрение ноу-хау и новых технологий;
-концентрирование средств и их вложение в программы по разработке и освоению новой продукции;
-осуществление торговой, торгово-закупочной и торгово-посреднической деятельности;
-оказание консультационно-информационных услуг;
-оказание лизинговых, инжиниринговых, маркетинговых и иных видов услуг;
-осуществление внешнеэкономической деятельности по вышеуказанным и

5. Размер заявленного к эмиссии уставного фонда 500 (пятьсот) млн.крб.

6. Учредителями АО "Разноэкспорт-инвест" являются:
Украинско-американский концерн "Разноэкспорт" (Украина).
Концерн"Возрождение" (Украина) .
"Global Impex United Corp." (США).

7. Взносы акционеров могут быть имущественные и неимущественные.

8. Высшим органом правления АО "Разноэкспорт-инвест" есть Общее собрание акционеров;

Б. Данные об эмиссии ценных бумаг.

1.Дата и номер протокола принятия решения о выпуске ценных бумаг: собранием учредителей АО "Разноэкспорт-инвест"(протокол N1 от 30 сентября 1993 г.) принято решение о выпуске акций.

2.Цель использования финансовых ресурсов: обеспечение возможностей акционерного общества по финансированию инвестиционных программ с целью получения устойчивых дивидендов акционерам.

3.Запланированный выпуск ценных бумаг: объем эмиссии 500 (пятьсот) млн.крб.

4.Вид и категория ценных бумаг: простые именные акции.

5.Количество,номинальная стоимость и сумма эмиссии: выпускается 5000 акций стоимостью 100 (сто) тысяч крб. каждая, на общую сумму 500 (пятьсот) млн. крб.

6.Число серий и порядковые номера: эмиссия проводится серией А-1 под номерами 000001-005000

7.Место, день начала и окончания продажи: подписка на акции осуществляется по месту нахождения эмитента с "15"октября 1993 г. по "15" ноября 1993 г.

8.Метод исчисления и срок выплаты дивидентов: размер дивидентов определяется Общим собранием акционеров. Выплата дивидентов акционерам производится за счет прибыли пропорционально доли номинальной стоимости акций каждого акционера. Выплата дивидентов произво-дится один раз в год после утверждения годового отчета Общим собранием акционеров.

Дивиденты перечисляются:
-юридическим лицам безналичным перечислением на их расчетный счет;
-гражданам почтовым переводом или перечислением на вклады в банк.

Права акционеров.
Акционер владелец акций, имеет право:
лично или через своих представителей участвовать в управлении делами АО;
-получать часть прибыли(дивиденты) от деятельности АО пропорционально количеству акций;
-получать часть имущества АО в случае его ликвидации, после расчетов с кредиторами;
-получать полную информацию о деятельности АО.

В. Факторы риска.

Принимая решение о подписке на акции АО "Разноэкспорт-инвест", необходимо учитывать следующие факторы риска:
-изменение законодательства о налогообложении;
-задержку приватизации, привлечения иностранных инвестиций и проведение экономической реформы;
-ухудшение экономической ситуации в стране;
-прогрессирующие темпы инфляции.

Денежные средства принимаются по адресу: г.Киев, ул.Закревского, 22. или вносятся на р/счет одного из учредителей АО - концерна "Разноэкспорт : р/сч. N2467710 в ОПЕРУ Укрсоцбанка г.Киева, МФО 300023.

Контактный телефон: /044/ 515-04-70
Факс: /044/ 515-04-70
Телекс 613819 IMPEX SU

НОВОМОСКОВСЬКИЙ РЕМОНТНО-МЕХАНІЧНИЙ ЗАВОД ВИГОТОВЛЯЄ в 1993—1994 роках таку продукцію:

— переобладнує вантажний автомобіль ГАЗ 53-12 під спецавтомобіль АСЧ-03 (автобус спеціальний моделі «Чернігів»), поставка шасі замовником;
— переобладнує автомобіль УАЗ 3303 під вахтову машину «Вахта», поставка шасі замовником;
— виготовляє салони на автомобіль УАЗ 3303 під пункт диспетчерський пересувний (ПДП) і на автомобіль ГАЗ 53-12 під спецавтомобіль АСЧ-03, що пройшли раніше переобладнання на заводі;
— пожежні гідрант-колонки (замінює водорозбірну колонку й пожежний гідрант);
— причіпні трейлери ПТУ-20АМ (вантажопідйомність 20 т);
— казани побутові сталеві водонагрівальні КС-ТГ-12,5 на твердому й газоподібному паливі;
— металоформи й нестандартизоване обладнання за техдокументацією замовника.

Наша адреса: 322060, смт Меліоративний Новомосковського району Дніпропетровської області. Телефони 4-19-79, 2-45-84.

«77×77» МІНІ-МАГАЗИН, АЛЕ МАКСИМУМ ПОСЛУГ

золото, діаманти; шкіряні меблі; плитка облицювальна; сантехніка; електроди; верстати для виготовлення сітки; сітка рабиця; секції огорожі, брами, хвіртки; грати, драбини, ємкості та ін. металовироби; фільтри для свердловин.

Адреса: Київ, вул. Горького, 48 (ст. метро «Республіканський стадіон); тел.: 220-46-12; 227-21-42; 220-14-34.

ЛЕГКИЕ, КАРКАСНЫЕ, ВМЕСТИТЕЛЬНЫЕ, ИЗОТЕРМИЧЕСКИЕ КУЗОВА

изготавливает предприятие в городе Брянка Луганской области!
У нас вы можете приобрести или сделать заказ:
кузова автолавки для установки на шасси ГАЗ-52, 53, 3307,
цена с НДС — 476.900 крб;
кузова авторефрижератора для установки на шасси ЗИЛ,
цена с НДС — 2415600 крб;
хозяйственный блок металлический для дачных участков,
цена с НДС — 1197300 крб;
кузов изотермический для установки на шасси КамАЗ;
цена ориентировочная — 6300.000 крб;
кузов изотермический для установки на шасси КрАЗ;
цена ориентировочная — 6.300.000 крб.
Ждем ваши заявки по адресу:
349790, г. Брянка Луганской области, Учреждение УЛ 314/11.
Номера телефонов:
5-11-22, 5-03-16.
Телетайп: 118096 ШАР ГЕЛЕТИНУ.

SIEMENS

Фирма №1 из Германии в странах СНГ - SIEMENS впервые представляет в Украине современнейшую медицинскую технику:

- **компьютерный томограф Somatom AR. C**
- **подвижную рентгеновскую установку с электронно-оптическим преобразователем Siremobil 2000 - 1/23 cm.**
- **портативную стоматологическую установку Siroboy T**

Познакомиться с полной гаммой медицинской техники фирмы SIEMENS вы можете в представительстве фирмы в Киеве и на международной выставке "Медицина - 93", которая будет работать с 23 по 26 ноября в киевском экспоцентре фирмы "ВнешЭкспоБизнес" (Львовская площадь, 8.)

Адрес представительства "SIEMENS" в Украине:
252054, Киев-54, ул. Воровского, 27
тел.: (044) 216-02-22, 216-62-11
факс: (044) 216-94-92

На перехресті думок

ПРИСТРАСТІ НАВКОЛО ЧОРНОМОРСЬКОГО ФЛОТУ

Переговори в Криму двох Президентів — України та Росії — буквально розбурхали наше суспільство. Осторонь массандрівської зустрічі не залишилися й наші читачі. Надійшли сотні листів з позначкою «ЧФ». Думки, пропозиції різні, як і люди, котрі їх писали, але об'єднує їх одне — доля Чорноморського флоту, доля України, її самостійність і суверенітет.

ЦЕ НЕ НАЙГІРШИЙ КРОК ПРЕЗИДЕНТА

Думаю, що продаж нашої частки флоту, це не найгірший крок. На нас зараз з моря ніхто не нападе. Головні труднощі в тому, як змусити Росію вивести її війська з території України. Ядерну зброю також треба віддати. Вона занадто дорога й небезпечна в експлуатації.

Закликаю Кравчука, Плюща, Чорновіла забути те, що їх розділяє, і об'єднатися в ім'я незалежності України. Я плакав, коли дізнався про наслідки ялтинських угод.

Михайло ГЛАДКИЙ.

Алушта.
Крим.

ПОЧАТОК ЕКОНОМІЧНОЇ ІНТЕРВЕНЦІЇ

Останню зустріч Президентів Росії і України можна охарактеризувати початком економічної інтервенції. Мета Росії — мати Україну за економічну колонію. Наступні кроки Єльцина неважко передбачити: ось-ось за борги вимагатимуть розраховуватися річковими портами, містами тощо.

В. МАРАКУЛІН.

Біла Церква
Київської області.

АБО ПОГАНІ УЧНІ, АБО ПРОСТО НАЇВНІ

Невже історія нас, українців, нічому не навчила. Незлагода у Київській Русі, сліпа довіра Хмельницького до Московського царства, ставка на демократичну Росію Грушевського, Винниченка і т. д. — трагедія для України. То чому ж ми такі наївні, чому знову повторюємо подібні помилки? Як і більшість офіцерів запасу та у відставці я не згоден з кримською угодою і вимагаю її відмінити, бо вона ганебна для нашої держави.

Михайло НИКОЛАЄНКО.

Бердянськ
Запорізької області.

ВІДДАТИ ЛЕГКО — ЗАБРАТИ ТЯЖКО

У цей важкий час хочу підтримати Президента незалежної України. Політика — це не лише перемоги. Але сподіваюся на кращу долю рідної Батьківщини і хочу викласти власне бачення переговорів щодо ЧФ.

Якщо ми все ж таки будемо змушені продати частину флоту, то зробити це треба за умови: куплені у нас кораблі Росія виводить за межі України, в Севастополі тримає лише обумовлену їх кількість; в оренду здаємо причали, склади та інше в межах порту пропорційно цій кількості російської частини флоту; вся інфраструктура належить Україні. На цьому треба стояти твердо. Звичайно, Президентові видніше, але віддати легко — забрати тяжко.

Володимир СІРІНЬОК.

Запоріжжя.

Футбол

«ПОЛІГРАФТЕХНІКА» ЛЮБИТЬ ВИГРАВАТИ В ГОСТЯХ

ПЕРШІСТЬ УКРАЇНИ. ПЕРША ЛІГА. 15 ТУР. «Нафтовик» — «Норд-АМ-Поділля» — 1:0. Гол: Амеліхін (70). «Автомобіліст-СБТС» — «Кристал» — 1:0. Гол: Лукаш (81, з пенальті). «Прикарпаття» — СК «Одеса» — 1:0. Гол: Григорчук (50). «Скала» — «Артанія» — 2:0. Голи: Бойко (44), Редушко (89). «Закарпаття» — «Евіс» — 2:1. Голи: Гунтей (38), Савалнієкс (68) — у господарів, Задворний (88) — у гостей. «Приладист» — «Металург» — 1:1. Голи: Стародубець (21) — у господарів, Зайцев (5) — у гостей. «Динамо-2» — «Хімік» (Житомир) — 0:1. Гол: Ткачук (68). «Дніпро» — «Десна» — 2:0. Голи: Гольдін (63), Школьников (78). «Сталь» — «Ворскла» — 3:1. Голи: Чайка (68, з пенальті), Олещенко (82), Плотников (88) — у господарів, Захаров (27) — у гостей. «Хімік» (Сєвєродонецьк) — «Поліграфтехніка» — 0:1. Гол: Шажко (65).

Можна було не сумніватися, що «Сталь» і «Дніпро», втративши теплі місця на горі турнірної таблиці, вдома намагатимуться зробити надійний очковий запас. Проте футболісти Алчевська, захопившись штурмом воріт «Ворскли», пропустили контратаку гостей. Відігратися господарі зуміли лише у другому таймі, коли у ворота полтавчан було призначено пенальті. А коли глядачі почали йти до виходу, «Сталь» розсікла двічі оборону гостей.

Особливих ускладнень не було у «Дніпра» під час зустрічі з «Десною». Надто вже робко діяли на полі лідера нападаючі гостей. Правда, й господарі спромоглися вразити ворота аутсайдера лише у другому таймі.

З трьох команд, які стояли на чолі турнірної таблиці після «домашніх» матчів, лише «Поліграфтехніці» вдалося вирвати перемогу й на чужому полі. Цей клуб після стартових матчів знаходився у тіні, але в останніх восьми зустрічах олександрійці втратили лише одно очко. Це єдина команда, яка, здається, підходить до вирішення проблеми «чужого поля».

Стабільність і тільки стабільність дозволить командам прийти до проміжного фінішу з солідним вантажем очок. А до завершення першого кола залишилось і не так багато: лише п'ять турів. Вже потім, під час зимових канікул, тренери проаналізують причини невдач і внесуть відповідні корективи у гру своїх команд, зміцнять склади новими гравцями. Мабуть, тим і цікавий чемпіонат, який проводиться за формулою «осінь — весна», що після перерви ми можемо побачити на полі зовсім новий колектив з іншим ігровим почерком. Так сталося зі «Сталлю», «Поділлям», «Евісом»...

Хто наступний? Про це дізнаємось, певно, весною.

А зараз турнірну таблицю одноособово очолює «Поліграфтехніка» — 21 очко. По 20 — у «Дніпра» і «Сталі», по 19 — у «Евіса», «Поділля», «Прикарпаття».

Матчі 16 туру відбудуться 28 жовтня

Дмитро КОМАРЕНКО.

Реклама

На аренах країни та світу

ЛЕГКА АТЛЕТИКА. У польському місті Каліш 38-річна львів'янка Марія Островська виграла стокілометровий пробіг, який входить до одного з етапів Кубка Європи.

ХОКЕЙ. Чемпіонат МХЛ. «Металург» Мг — «Сокіл» — 8:3 (6:1, 0:1, 2:1) «Трактор» — «Тівалі» — 5:3, «Спартак» — «Автомобіліст» — 4:1, «Торпедо» Я — «Авангард» — 3:4. Свій черговий матч київський «Сокіл» зіграє вдома проти московського «Спартака». Цей поєдинок пройде завтра в палаці «Сокіл» (вул. Мельникова, 46). Початок о 18.30.

ФЕХТУВАННЯ. На чемпіонаті Європи в Лінці (Австрія) у змаганні шпажисток перемогла Роберта Джуссані (Італія). Алла Мизонюк (Україна) посіла шосте місце. У рапіристів золота нагорода у Іоахіма Вендта (Австрія). Знаний український майстер Сергій Голубицький цього разу був п'ятим.

ФУТБОЛ. У черговому турі чемпіонату Німеччини лідер турніру, суперник Дніпропетровського «Дніпра» — «Айнтрахт» (Франкфурт - на - Майні) вдома зіграв внічию — 2:2 — з мюнхенською «Баварією». Голи в цій зустрічі забили Фурток, 30(1:0), Нерлінгер, 35(1:1), Маттеус, 45(1:2), Окоча, 63(2:2). Гру спостерігало 60350 глядачів.

ГОЛОС України

ЗАСНОВНИК — ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.

Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (в. о. заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), І. ГРУШКО, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, Б. СИДОРЕНКО (заст. головного редактора), А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.

Рукописів не повертаємо.

Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.

☆ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.

☆ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.

1 2 3 4 5 6 7 8 9

Зам. 0311204.

1, 3, 4, 5 і 6 сторінки набрано і зверстано в комп'ютерному центрі «Голосу України».